

[Kirsten Jacobsen]

siden. De penge, man giver til bankerne på Færøerne, drejer rundt på en tallerken oppe i Tórshavn og vender tilbage til de danske banker og de udenlandske långivere, og den almindelige færing står i dyb forundring og spørger sig selv om, hvad det er, der sker. Samtidig monopoliserer man erhvervslivet og siger til dem, der ikke vil være med, at så lukker man kassekrediten, for det har man også magt til.

Der skal helt andre boller på suppen, hvis det skal hjælpe noget, og jeg er glad for, at det i hvert fald ser ud til, at der er kræfter i gang på Færøerne for at få sat det siddende styre fra magten ved næste lagtingsvalg. Havde de haft nogen skam i livet, var de gået selv eller havde taget chancen ved at stemme for den dommerundersøgelse, som andre politikere på Færøerne, nemlig en tredjedel af Lagtinget, syntes var rimelig; men det havde de altså ikke skam i livet nok til.

I Fremskridtspartiet vil vi i hvert fald under udvalgsarbejdet prøve at få belyst, om dette her har gavnet, hvordan man har opfyldt tidligere krav, og hvor mange penge der i grunden er gået til disse banker. Og kan vi dog ikke snart få en endelig oversigt?

Jørgen Estrup (RV):

Lad mig indledningsvis slå fast, at vi også fra radikal side støtter aftalen af den 12. oktober, og jeg vil i og for sig også sige, at vi sådan set ikke har noget andet valg. Den aftale er nødvendig for at opretholde banksystemet på Færøerne, og den er vel også i og for sig en nødvendighed som følge af tidligere aftaler og den refinansiering, som følger deraf.

Vi har bemærket med glæde, at der indgår væsentlige strukturtilpasninger af det færøske samfund i aftalen, både hvad angår erhvervslivet – herunder fiskeriområdet – den færøske samfundsopbygning, ikke mindst den kommunale struktur, og selvfølgelig også på kort sigt den færøske finanslov; alt sammen noget, som formentlig er medvirkende til og i hvert fald nødvendigt for, at man kan få noget bedre hold på fremtiden på Færøerne.

Men jeg kan selvfølgelig ikke lade være med at stille det samme spørgsmål, som går igennem mange af de indlæg, vi allerede har hørt i dag, nemlig om vi kan se lyset for enden af tunnelen, eller om vi overhovedet kan se enden af den. Det er oplagt, at det er et samlet regne-

stykke, som er meget svært at gøre op, og hvor man er nødt til at løse de problemer, som i hvert fald findes. Men jo før vi kan få en selv bærende løsning, desto bedre bliver det for os alle sammen, men ikke mindst for det færøske samfund.

Vi, som havde lejlighed til at mødes med en række af de politikere, som er involveret i de færøske problemer, og med befolkningen på Færøerne i almindelighed, forstår unægtelig den frustration, som gør sig gældende. Det er vel ikke mærkeligt, at der er en tendens til at forsøge at placere ansvaret alle mulige andre steder end hos én selv, og lidt af den samme fornemmelse får jeg ved at lytte til debatten i dag. Nogle mener, at der har altså været for mange socialister på Færøerne, men jeg har fået henvendelser fra færing, som mener, at det er nok en af de danske banker eller kreditforeninger, som bærer hovedansvaret.

Det, jeg har savnet lidt i debatten – og som jeg også godt vil efterlyse hos hr. Breckmann – er en erkendelse af, at færøsk hjemmestyre også indebærer færøsk ansvar. Man kan være utilfreds med de resultater, som et demokrati når frem til, og man kan mene, at flertallet har en forkert politisk farve; men i sidste ende forpligter det alle, uanset partitilhørsforhold, og det synes jeg er vigtigt for den kommende debat. Jeg synes, det er vigtigt, at også det danske Folketing får en klar melding fra det færøske folk om, at man har fattet, hvor alvorligt det står til, og at der er vilje hos den færøske befolkning til selv at gå i spidsen og til at forstå, at dette er en forudsætning for, at Færøerne fortsat kan bevare deres hjemmestyre og deres selvstændighed.

Der er ikke noget, vi ønsker mere, end at dette faktisk kan ske, og derfor vil jeg sådan set blot afslutte med at udtrykke det lønlige håb om, at vi i den kommende tid vil se, at det ikke er Danmark, der skal udstede direktiver om, hvad Færøerne skal gøre, men at det færøske politiske styre – det være sig af en hvilken som helst farve, det måtte få – selv går i spidsen og siger: Dette her er nødvendigt for at rette op på vores problemer.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Jo, hr. Jørgen Estrup, det er ganske rigtigt, at hjemmestyret fortsat har et eget ansvar; men